

pentru toți, fără nici o deosebire. Versetul de aur al Bibliei spune: „**Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică.**” (Ioan 3:16). Cuvântul ORICINE arată universalitatea harului lui Dumnezeu în care sunt cuprinși toți oamenii indiferent de rasă, popor, grad de cultură sau clasă socială. Primirea harului divin poate fi obținută doar într-un singur mod, prin credință: „**Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință. Și aceasta nu vine de la voi; ci este darul lui Dumnezeu. Nu prin fapte, ca să nu se laude nimeni.**” (Efeseni 2:8-9). Așadar nu prin fapte, rugăciuni făcute unor sfinți, lumânări, milostenii, moaște, genunchi zdrobiți degeaba, avem parte de har, ci numai prin credință.

Harul este ceva unilateral. Când vorbim despre har, numai Dumnezeu este ”posesorul”. El este mereu Cel ce dăruiește, iar noi suntem mereu cei ce primim. Omul păcătos n-are har. Orice încercare de-a ne prezenta înaintea lui Dumnezeu într-o lumină plăcută, dă greș. Nu ne putem mântui pe noi înșine, de aceea Scriptura spune: „**Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.**” (Romani 3:24). Acesta

este marele adevăr pe care apostolul Pavel ni-l descoperă mereu în epistolele sale.

Există oare în viața noastră un moment sau o clipă în care să nu avem nevoie să primim har de la Dumnezeu? Avem nevoie de har dimineața, ziua, seara, noaptea; avem nevoie de har în copilărie, la tinerețe și la bătrânețe; avem nevoie de har în zile bune sau în zile rele; avem nevoie de har în munca și în odihna noastră; avem nevoie de har mereu. Suntem datornici harului divin.

Harul exclude orice merit personal. Noi trebuie, fie să primim harul și să trăim, fie să ne prăbușim. Domnul Isus Cristos a realizat totul. A mai adăuga ceva la harul Său înseamnă a-I diminua opera.

Harul să fie cu noi cu toți, pentru ca în puterea lui să mergem pe drumul care duce la adevărata viață veșnică.

*De n-ar fi harul Tău cel mare,
Iubitul meu Mântuitor,
Aș fi rămas în groapa-n care
Nu-s mângâieri, nici ajutor.*

*R. De n-ar fi har, slăvitul har,
Aș fi pierdut și-aș plânge în zadar;
De n-ar fi har, de n-ar fi har,
Aș fi pierdut și-aș plânge în zadar
(C.E. 231)*

Dan Matei

~ Să mulțumim lui Dumnezeu că noi suntem dinte cei mântuiți și că, neputând a ne mântui prin fapte, am fost mântuiți prin harul lui Dumnezeu:

Sf. Ioan Gură de Aur, Romani, omil. XVII, 290

Biserica Creștină Baptistă
“BIRUINȚA”

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr & Tehnoredactare: Dan Matei

Anunțuri

Luni ora 18.00 Ședință de comitet
Marți ora 17.00 Învățăm la instrumente
Miercuri ora 18.00 Repetiție de cor
Joi ora 18.00 Închinare și studiu biblic
Vineri ora 17.00 Întâlnire de tineret
Duminică ora 09.30 Grupurile de rugăciune
Duminică orele 10.00 și 17.00 Servicii de închinare

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

DIN CUPRINS:

pag. 3 **Harul divin**

„El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.”
(Tit 3:5-7)

MANIFEST

Se pare că alegerile au descătușat energii și patimi ascunse adânc în lăuntrul multora, pe care nici nu i-ai fi bănuțit că sunt capabili de atâta înverșunare și aplomb combativ.

Argumente subiective, făurite la repezeală de pe șaua partizanatului, sunt aruncate ostentativ în fața adversarilor care par rătăciți și imposibil de adus pe calea dreptății, dreptate care, firește, este definită din propriul punct de vedere.

Deși nu sunt deloc împotriva implicării creștinilor în viața cetății, sunt ui-

mit peste măsură să văd învârtoșarea și cerbicia cu care înțeleg unii să lupte pentru o cauză efemeră, care nu le va aduce decât dezamăgire și amărăciune.

Măcar dacă cei care ar trebui să poarte cu onoare atributul de „*lumină și sare*” ar promova argumente de calitate, care să scoată în evidență nevoia unei moralități înalte, a unui caracter ales și a principiilor sănătoase din partea candidaților, ai spune că intervențiile lor sunt binevenite.

Însă, când creștinii se amestecă în bălăceala puturoasă și neprincipială a plebei, nu este de mirare că vor ajunge să fie stropiți la rândul lor din creștet până în tălpi de mirosul pestilențial al acesteia.

Mirarea mea se tran-

sformă în durere și dezamăgire când văd patima și îndârjirea creștinilor așa zis practicanți, care s-au lăsat antrenati într-o astfel de luptă. Îmi dau seama că înverșunarea a luat locul responsabilității, adică datoria a fost înlocuită cu ambiția.

Nu pot să nu mă întreb ce s-ar întâmpla dacă cei ce sunt copii ai lui Dumnezeu ar împărtăși sămânța Evangheliei cu degajarea și lejeritatea cu care răspândesc păreri și argumente politice? Nu-i așa că nesperat de repede, țara ar fi câștigată pentru Isus Cristos, fie și măcar în procente de dispute politice actuale?

O, ce vis îndrăzneț, deloc imposibil de îndeplinit, dar departe de a fi realizat, tocmai din cauza inconsecvenței celor care au această responsabilitate.

Îndrăznesc să afirm că nu este potrivit pentru copiii lui Dumnezeu să manifeste mai multă pasiune pentru idealuri trecătoare, decât față de datoria sfântă pe care au primit-o de la Domnul însuși ca să își mărturisească credința și să

Rândurile pregătite de bătălie stăteau neclintite, purtând însemnele Celui Atotputernic, dar văzduhul răsuna disonant în strigătele aprinse de mânie ale dușmanului. Nedreptatea și Răutatea se avântau rânjind satisfăcute spre armata Celui Atotputernic, străpungând cu săgeți arzătoare scutul Credinței. Peste toate însă, glasul Celui Atotputernic se contura ferm, poruncind încă o dată oștenilor să rămână neclintiți.

Realitatea spirituală pe care o trăim se desfășoară înaintea noastră precum un câmp de bătălie. Dincolo de dimensiunea aceasta a existenței pământești însă, dușmanul nu poate decât să creeze

prezinte Evanghelia la orice făptură.

Creștinii care urmăresc să își facă partizani politici, indiferent de culoare, ar trebui să se întrebe dacă au câștigat de-a lungul vieții măcar un suflăt pentru Cristos.

Oare cum ne putem permite să ignorăm porunca Domnului și să ne lăsăm conduși de patima partizanatului politic?

Candidații politici, guvernele, partidele și ideologiile vor rămâne îngropate pentru totdeauna în negura vremurilor, numai osteneala și lupta pentru Împărăția lui Dumnezeu va rămâne în picioare.

Să ne reevaluăm așadar prioritățile, să ne înțelegem chemarea și să acționăm în conformitate cu noua natură căpătată la Cruce, ascultând cu sfințenie de porunca Domnului Isus care ne-a însărcinat să le ducem oamenilor Evanghelia.

pastor Daniel Chereji

confuzie și zgomot fără sens, pentru a ne distra de la vocea ce promite protecția Celui ce ne-a pecetluit pentru Împărăția Sa, vocea care poruncește să rămânem ancorați în credința în Cel care ne-a răscumpărat, vocea care anunță biruința odată pentru totdeauna prin moartea și învierea Mielului.

„Taci înaintea Domnului și nădăduiește în El. Nu te mânia pe cel ce izbuteste în umbletele lui, care își vede împlinirea planurilor lui rele. Lasă mânia, părăsește iușimea, nu te supăra, căci supărarea duce numai la rău.”
Psalmul 37: 7-8

Amalia Lupu

Telefon: Familia Cristian Mihai și Voichița(Vicky) răspund (dacă sunt sunați) la numărul de telefon: 0374.085.677.

HARUL DIVIN

„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire pentru toți oamenii, a fost arătat...” (Tit 2:11)

Cuvântul grec „harus” din originalul Noului Testament nu avea corespondent în limba română. În anul 1648, când Silvestru Ieromonahul a tradus în limba română Noul Testament, în prefață el spune că a ales cuvinte bune „ca să înțeleagă toți românii”. Ajungând însă la grecescul „harus”, fiindcă cuvântul nu avea corespondent în limba română, traducătorul l-a românizat prescurtându-l în cuvântul „har”, care înseamnă grație, favoare, dar nemeritat, dar făcut din mărinimia altuia, fără nimic din partea noastră. Acea traducere a fost tipărită de Simion Ștefan, mitropolit al Ardealului.

Mulți dintre cercetătorii Bibliei au căutat să dea o definiție harului lui Dumnezeu, dar se pare că definițiile nu pot descrie harul în toată plinătatea lui:

Chiril al Ierusalimului, în *Lecturi catehetice*, a scris: „Este partea lui Dumnezeu să confere harul, iar partea noastră e să-l primim și să-l păstrăm.”

Matthew Henry, comentator biblic: „Harul lui Dumnezeu comunicat nouă ne este oferit în dar, fără plată, e un dar gratuit, e doar o expresie a milei față de noi; nimic nu e în noi care să merite o așa favoare; nu, totul este doar prin răscumpărarea care e în Hristos Isus.”

Augustin: „Tot ce avem în viața duhovnicească este darul harului lui Dumnezeu... Harul este aerul pe care-l respiră creștinul și care susține viața sa.”

Charles H. Spurgeon, prințul predicatorilor, în cartea sa „Totul prin har”, scrie: „...mântuirea și totul e numai prin har, ceea ce înseamnă în dar, gratis... Harul este prima și ultima cauză ce pune în mișcare mântuirea”.

Harul este cel mai valoros dar oferit nouă păcătoșilor:

„La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.” (Ioan 1:1, 1:14)
„căci Legea a fost dată prin Moise, dar harul și adevărul au venit prin Isus Hristos.” (Ioan 1:17)

Harul este îndurarea lui Dumnezeu ce a fost arătată în Domnul Isus Cristos, Fiul Său, în lucrarea de mântuire a omului păcătos. Dumnezeu a privit cu milă spre noi cei căzuți în păcate, și în milă, în îndurarea Sa cea mare ne-a pregătit prin jertfa lui Isus Cristos, izbăvirea de sub osânda păcatului. Izbăvirea noastră nu este datorită faptului că noi suntem buni sau am avea vreun merit personal, ci pentru că Dumnezeu s-a îndurat de noi.

„El ne-a mântuit, nu pentru faptele făcute de noi în neprihănire, ci pentru îndurarea Lui, prin spălarea nașterii din nou și prin înnoirea făcută de Duhul Sfânt, pe care L-a vărsat din belșug peste noi, prin Isus Hristos, Mântuitorul nostru; pentru ca, odată socotiți neprihăniți prin harul Lui, să ne facem, în nădejde, moștenitori ai vieții veșnice.” (Tit 3:5-7). Acesta este harul lui Dumnezeu descoperit în Cristos.

Izvorul harului este Dumnezeu Tatăl și vine prin Domnul Isus, Fiul Său. Harul nu vine de la îngeri, apostoli sau de la vreun sfânt ci de la Dumnezeu prin Domnul Isus Cristos.

Harul lui Dumnezeu este pentru toți oamenii, deoarece izbăvirea de sub osânda păcatului, Dumnezeu a realizat-o

continuare pagina 4